

[Statsministeren.]

let med partierne om den, og når det er tilfældet, synes jeg, det ærede medlem har fået svar på alt, hvad han har spurgt om. Jeg vil gerne igen understrege, inden vi formentlig slutter denne debat, at med disse ændringer kan der ikke være tale om, at der er ændret noget som helst i den ånd, der er i forholdsordren. Der er intet som helst ændret i vor absolutte forsvarsvilje, og det er udtrykkelig fastslået, at vore værn skal bruges og bruges effektivt i påkommende tilfælde.

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Det er fuldkommen rigtigt, at befolkningen ikke behøver at være i tvivl om hensigten med den forespørgsel, vort parti har stillet. Vi har stillet forespørgslen for at forhindre en udlægning af forholdsordren som den, der er givet i præsident Trumans rapport til kongressen, en udlægning, der — det vil jeg ikke bestride — var i overensstemmelse med forholdsordrens ordlyd, og vi har stillet forespørgslen for at fremtvinge en ændret forholdsordre, og det er lykkedes. Da forholdsordren var udstedt, fik man travlt med at forhandle om redigeringen af en ny forholdsordre.

Hvad denne nye forholdsordre angår, ved statsministeren godt, at det er urigtigt, at man kun rent sprogligt har ændret forholdsordren af 27. september. Den er ændret både sprogligt og i allerhøjeste grad indholdsmæssigt. Nu står der ikke, at enhver ordre, der gives af kongen, regeringen o.s.v., skal betragtes som falsk, men at hvis man får sådanne ordre, skal man forvise sig om, at de er rigtige. Nu står der ikke, at selvom kampen er håbløs, skal den alligevel fortsættes indtil selvudslettelse. Nu står der ikke, at kampen skal fortsættes, selvom fjenden truer med eller gør alvor af trusler om repressalier for at bevæge vore styrker til overgivelse. Det er ikke sproglige rettelser, der er foretaget, det er indholdsmæssige.

Det kan være rigtigt, at man ikke kan diskutere den ny forholdsordre ved denne lejlighed, hvor diskussionen står om den gamle, nu kasserede forholdsordre, men jeg vil alligevel gøre opmærksom på, at jeg tror, at det også ville lønne sig at kigge lidt nærmere på den ny forholdsordre. Måske er det tildels vor skyld, at den ikke er blevet, skal vi sige så sproglig god, som den kunne have været, fordi man har haft noget travlt med at få konciperet den, så man kunne nå at få forespørgslen debatteret i dag, det var i virkeligheden sidste frist.

Der er altså ting i den nye forholdsordre, som jeg tror at statsministeren i hvert fald efter nærmere overvejelse ville finde ikke burde stå der. Jeg tænker på dette, at ethvert angreb på landets forfatningsmæssige myndigheder automatisk skal udløse total mobilisering. Altså, hvis der kastes en sten ind af statsministerens kontorvindue — det er angreb på den forfatningsmæssige myndighed —, så kan en eller anden militærperson beordre mobilisering. (*Hans Hedtoft:* Hvem skulle gøre det?). Nej, det ved jeg såmænd heller ikke, hvem der skulle, selvom det ærede medlem hr. Hans Hedtoft somme-tider optræder med kugler og jernstænger rundt om i landet, idet han mobiliserer sig som oppositionens leder mod regeringen, så man kunne frygte, at hans taler kunne ophidse ubesindige mennesker, der ikke kender statsministeren og hans redelighed så godt som vi andre.

Lad det nu være. Jeg erklærer mig fuldstændig tilfreds med det svar, jeg nu har fået af den højtærede statsminister, at man ikke kan godkende det, der er sagt i Trumans rapport om, hvorledes de militære styrker i Danmark skulle forholde sig overfor ordrer fra de ansvarlige myndigheder. Jeg takker for den aldeles utvetydige erklæring herom. Jeg er opmærksom på, at det, der står i præsident Trumans rapport, er konciperet af Amerikas ambassadør i Danmark, Mrs. Anderson, men da jeg er fuldtud klar over, at hun har bygget på en aldeles umisforståelig formulering af forsvarsministerens forholdsordre af september i år, skal jeg ikke henstille til den højtærede udenrigsminister at foreslå Mrs. Anderson at opgive stillingen, som hun under alle omstændigheder måtte have demonstreret at hun ikke var voksen; for man kan formodentlig ikke bebryde Mrs. Anderson, at hun har informeret præsidenten i overensstemmelse med det officielle dokument fra den danske regering.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Med skrivelse af dags dato oversender landstingets formand:

Forslag til lov om hittegods, hvilket lovforslaget er vedtaget af landstinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigs- og boligministeren, at han i landstinget har fremsat: